BLOC NOTES

Concentrarea forțelor provinciale

de LIS

Dorind să dea o formă elegantă revenirii la formula normală a campionatului național, președintele federației a dat comisiei speciale desemnată de Comitetul Federal o serie de atribuțiuni cari țin de domeniul cercetărilor istorice. Nu e vorba să se cerceteze vremurile prea îndepărtate, ci, pur și simplu, să se aprecieze la justa lor valoare argumentele cari se pot găsi în formulele practice dela înființarea Diviziei Naționale.

De atribuțiile acestea de cercetători ai trecutului sperăm că membrii se vor achita în modul cel mai corespunzător. Nu trebue uitat că secretariatul comisiei este deținut de prietenul Octav Luchide, unul din întemeietorii Diviziei Naționale.

Până la cercetarea istoriei, au început discuțiunile în jurul propunerilor practice.

Câțiva specialiști se întreabă dacă nu este cazul să se folosească momentul pentru o reformă profundă, pentru realizarea unui vechi deziderat. Anume: CONCENTRAREA FORȚELOR PROVINCIALE FOTBALLISTICE.

Ce se înțelege prin această concentrare? Sunt o seamă de centre cari nu pot întreține atâtea grupări câte s'au înființat. Timișoara are 50 de grupări, Aradul 30, Oradea alte 30, Satu Mare 20. In raport cu numărul locuitorilor și cu acel al sportivilor sunt prea multe grupări.

Inflația aceasta de grupări a fost încurajată de federație direct și indirect. Direct, prin afilieri fără nici o restricție și fără cea mai sumară cercetare a rațiunilor de a fi ale unui club sau a posibilităților pe cari se sprijină. Indirect, prin înființarea de divizii de toate literele, cari au avut nevoie de protagoniști..

Știm că ni se va răspunde cu nevoia difuzării footballului. Am mai avut prilejul să respingem această explicație, pentrucă noi nu numim difuzare atunci când se încurajează înființarea de grupări cari la prima dificultate se desființează.

E bine deci că se vorbește acum de concentrare. Numai că de data aceasta discuțiunea nu se poate face dincolo de aspectele locale ale problemei.

Interesul sportiv din unele centre este întreținut de o anumită rivalitate. A desființa această rivalitate este să distrugi footballul din orașul respectiv. Rivalitatea dintre Gloria și A. M. E. F. A. asigură footballului din Arad popularitatea de care beneficiază în prezent. In clipa când va dispare această rivalitate, footballul arădean va decade. Aradul înseamnă problema în mic. La București, problema nu diferă. Momentele cele mai interesante ale campionatului trecut le-a asigurat rivalitatea dintre bucureșteni. A înlătura amănuntul acesta atractios înseamnă să răpești probei oficiale atracția principală.

Dacă se vorbește deci de concentrare nu poate fi vorba decât de o astfel de operație în rândurile celor mici.

Pentru o astfel de concentrare există tot felul de argumente

D-ra WILLIE DEN OUDEN

faimoasa înotătoare olandeză s'a însărita. Va abandona ea oare sportul în care a cules cele mai remarcabile victorii pe cari le poate visa un sportiv?

Campionatul de tennis al Australiei

MELBOURNE 12. — In campionatul de tennis al Australiei s'au înregistrat azi următoarele rezultate finale:

Dublu domni: Mac Grath, Crawford (Australia) — Budge, Mako (Statele Unite) 1:6, 6:3, 6:4, 7:5.

Dublu mixt: Bundy, Budge — Coyne, Crawford 6:3, 3:6, 6:4.

Bare rotunde la football?

O chestiune interesantă pe care o discută „International Board"

Marcel Rossini, într'un recent articol publicat în «Football» a ridicat într'o formă ironească, chestiunea formei stâlpilor și a barelor transversale. Cel care au avut această idee nouă, au fost lipsiți de imaginație, dar n'au fost totuși primii care au căutat-o.

In 1936, federația din Letonia, a pus următoarea întrebare Comisiunei regulelor de joc din F. I. F. A.: «Este îngăduit să se rotunjească colțurile goalului și ale barei transversale?».

Comisiunea regulelor de joc, întrunită la 19 Aprilie 1936 la Paris, răspunde în felul următor acestei întrebări:

«Pentru uniformitatea aplicației articolului din regulele jocului, comisiunea opiniază că nu se poate rotunji colțurile goalului și ale barei transversale».

Legea „I. B." nu precizează

Din acest răspus laconic, s'ar putea crede că chestiunea ridicată de d. Rossini, este rezolvată. Nu este totuși astfel, pentrucă întrebarea își regăsește caracterul de actualitate.

Când footballul și-a făcut apariția în Franța, deși primii lui pași, precursorii, cel puțin cei din împrejurimile Parisului, se acomodau foarte bine cu «colțurile rotunjite» cu atât mai mult, cu cât erau mai ușor de procurat. Aici însă, este vorba mai mult de o dispoziție de ordin economic, decât de una de ordin technic. Este just și trebue să recunoaștem că legea stipulează exclusiv *grosimea maximă* a stâlpilor și a barei transversale, fără să dea cea mai mică descriere asupra formei. De aici, până la a închipui că stâlpii pot avea unghiurile rotunjite, cum o cere asociația din Letonia, sau chiar de alte forme geometrice, nu este decât un pas.

Pentrucum dreptul unei mingi trase dintr'un shot, asupra unui stâlp al porței. Convenția — unde interpretările actuale pretind ca stâlpii să fie în unghiu drept — permite mingei să acționeze clar asupra efectului unui șoc, pentrucă, afară de cazul când atinge unghiul, ea se ciocnește de o suprafață plană.

In cazurile când colțurile sunt rotunjite, dimpotrivă, efectul va fi cât mai variabil și va constitui o subtilitate suplimentară în apărare, al cărei rol, dealtfel, nu este tocmai ușor.

Desigur, inițiativa s'a luat în Anglia, unde spre a se judeca efectul jocului, terenul a fost dotat cu stâlpii rotunzi; dar nu este vorba aici decât de o inițiativă oficioasă, pro-

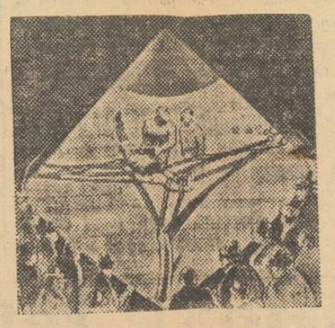

venită mai mult din spirit de curiozitate sau de originalitate, decât dintr'o dispoziție susceptibilă de a fi urmarea unei consecințe reale.

Se pare, așadar, că din punct de vedere oficial, porțile noastre, cu barele lor transversale, vor rămâne în unghiu drept. Studiul acestei chestiuni lasă să se vadă o lacună sau, în cel mai bun caz, o lipsă de precizie în regulele jocului. Nu este întâia oară când se fac asemenea constatări, nu mai departe acum o duzină de ani legile jocurilor nu menționau nici chiar când un match de football era considerat câștigat de echipa care a marcat mai multe puncte. Trebue să amintim, cu această ocazie, că jocul de football, își are originea în Anglia, iar la începuturile lui, înainte de a fi reglementat, se juca așa cum se formulau condițiunile.

ANGLIA SE INTERESEAZA INCA DE ACEASTA CHESTIUNE

Făcându-se o anchetă în Anglia, pe lângă Comitetul technic de football, s'a propus înscrierea acestei chestiuni pentru viitoarea reuniune a International Board-ului, pentru a se preciza că la porți, trebue să fie unghiuri drepte.

Dacă «International Board» ia chestiunea în considerație, atunci nu va mai fi vorba de nici un echivoc.

Credem că ar fi bine să nu se mai facă nici un fel de inovații, pentru că nu merită atâta zgomot întreaga afacere.

CULISELE

Matchurile de hockey organizate de Telefon Club au prilejuit scene triste. Dintre acestea, îmbulzeala dela intrare, din pricina căreia un spectator (cu bilet plătit) a fost îmbrâncit cu capul în geamul porții dela intrare, a fost cea mai penibilă.

Au fost însă și scene oarecum vesele.

Dintre acestea, următoarea a recoltat un frumos succes în cercul de gazetari în care a fost povestită. După cum se știe, înaintarea Telefon Clubului a jucat slab. Apărarea a făcut, în schimb, un joc bun fundașii Telefonului fiind singurii cari au tras la poarta pestanilor.

După match, în cabină, conducătorii Clubului au făcut reproșurile de rigoare:

— Se poate, mă băeți?

— Niciodată n'ați jucat atât de prost!

Jucătorii au căutat, firește, scuze. N'au reușit însă decât să scoată la iveală o explicație care a stârnit râsete generale.

— N'am putut să joc bine, s'a scuzat unul dintre jucători, fiindcă aveam... croșă nouă.

— Ei și?...

— Il... strângea crosa! a intervenit alt jucător. La football, dacă ai ghete noui cari te strâng poți să joci bine?

*

Nu știu dacă explicația cu «crosele noui» a scuzat înfrângerea telefoniștilor.

Un lucru însă, este sigur. Telefoniștii au făcut tot ceace le-a stat în putință ca să câștige matchul cu Ferencvaros.

Printre sistemele încercate pentru a obține o victorie asupra Ferencvarosului jucătorii pestani. Aceștia și-au manifestat dorința să viziteze monumentele importante ale Capitalei.

— Vreți să vizitați monumentele importante ale Capitalei?

— Cu plăcere.

— Care e cel mai important monument din Capitală?

— Montmartre.

— Montmartre?

— Nu e cartierul parizian. E un local de noapte bucureștean, al unui jucător de hockey. Al lui Gică Buia.

Deși condus de un jucător de hockey pe ghiață, Montmartre are întotdeauna atmosfera... caldă.

Din această pricină, vizitarea acestui important monument al Capitalei s'a soldat cu câteva duzini de sticle de șampanie, golite cu viteza unui atac canadian...

S'a întâmplat însă că pestanii au rezistat perfect acestei strategii de vizitare a monumentelor Capitalei, în preziua matchului.

In schimb, Hungaru — jucătorul canadian din echipa Telefon Clubului — s'a turtit complet și n'a reușit să se trezească decât după matchul cu Ferencvaros, în care — bine înțeles — a făcut o partidă foarte slabă.

Pe viitor însă — și-a luat Gică Buia angajamentul — se va găsi la Montmartre o șampanie care să îmbete numai jucătorii străini...

Castor

CUGETARI

Se joacă la noi footballl de atâția ani, avem pretenții de «nivel», de «promovare» etc.

Și cu toate acestea, după fiecare

match, toată lumea se miră că balonul e... rotund.

*

Dacă un om bolnav, cărula îi place football, vine la un match și chiar dacă se urcă în tribună cu ajutorul cârjelor, e decretat, în admirația generală, mare «sportiv».

In schimb, dacă un jucător de football, sprinten ca o panteră și care după ce a colit terenul de zeci de ori, în urma unui moment de ezitare, a ratat un goal, i se spune că e un «anchilozat».

*

Se recomandă jucătorilor, ca du-

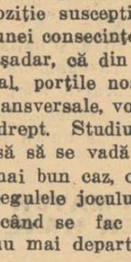

pă eforturile unei probe sportive, să nu bea apă rece.

Și totuși nimeni nu bea apă cala

*

Publicul e foarte judicios. Sare imediat în apărarea celor maltratați pe teren.

Când unui jucător i s'a pus o pie-

dică, fără ca să pățească ceva prin aceasta, se încinge în tribună o bătaie care se soldează cu mai multe intrări în spital.

*

In legătură cu ascensiunile munților, se ivesc contradicții. Zicala populară spune că e «greu la deal».

Cei cari se ocupă cu ascensiunile susțin că e mai greu la... vale.

Probabil că țesul trebue să fie la... mijloc.

*

Apropos. Dece li s'o fi spunând

oare celora cari urcă munții Carpați, «alpiniști»?

*

Deși se spune, uneori despre un bun înotător, că înoată «ca un peste», totuși oamenii — în materie de înnot, bineînțeles — sunt departe de... clasa peștilor.

Poate că unde oamenii n'au solzi.

*

Ce trebue să facă un om care e între ciocan și nicovală?

Să se antreneze la «aruncarea ciocului».

A. Nol.

Cei mai buni atleți în 1937

Kiss (U.D.R.) revelația anului pe 1500 m. iar Dinu Cristea cel mai bun pe 3000 m.

In numărul de față, continuând ancheta asupra celor mai bune rezultate obținute în sezonul, care și-a închis porțile, a venit rândul demifondului să ne ocupăm de el.

Această specialitate este reprezentată prin proba clasică de 1500 m. și prin alta mai puțin cunoscută anume alergarea pe 3000 metri.

DELA 4 M. 44 S. LA 4 M. 10 S.

Revelația demifondului românesc a fost indiscutabil în acest an tânărul alergător Kiss dela U. D. R., a cărui progrese au fost pur și simplu uimitoare, dovedind că posedăm în Kiss un mare talent.

A alergat la începutul sezonului în 4 m. 44 s. și a ajuns în toamnă la 4 m. 10 s. dar surpriza cea mare Kiss ne-o rezervă desigur pentru sezonul viitor.

Alături de Kiss, un alt alergător, tot de prin părțile Banatului, care s'a impus în acest an, a fost Olasz și pentru că suntem la capitolul surprizelor plăcute înregistrate în acest sezon, vom menționa desigur și pe noua achiziție a Astrei Brașov, Radu Ioniță, care s'a impus dar care ca și Kiss, numai în 1938, ne vor arăta adevărata clasă.

In general, cursa de 1500 m. a fost în acest an într'un sensibil progres, față de situația din 1936. Datele de mai jos confirmă dealfel constatarea noastră:

4.10.1 Kiss U. D. R.
4.13.7 D. Cristea St. R.
4.15.6 Olasz St. R.
4.18.4 R. Ioniță Astra Bv.
4.20.3 Manea St. R.
4.21.8 Brendorfer S. S. S. Brașov.
4.26 Dudaș St. R.
4.26.2 Necula Vif. D.
4.27.5 Ahmed Grăn. Buc.
4.29.3 Hideg Bata Sun.
4. m. 14 s. 2. D. Cristea (St. R.).
4. m. 14 s. 3. I. Manea (St. R.).
4 m. 15 s. Brendorger (S.S.G.B.).
4 m. 17 s. 2 Lampușan (V. D.).
4 m. 27 s. Necula (V. D.).
4. m. 29 s. 2 Grand pierre (Sp. M. B.).
4. m. 29 s. 2 Olasz (Recas).
4 m. 30 s. Klein (Macabi).
4 m. 32 s. 6 Kreiss (Iahu).
4. m. 23 s. 3 Dudas (St. R.).

In cursa de 3000 m. care dintr'un început vom menționa că a figurat în prea puține concursuri, rezultatele înregistrate au fost totuși net superioare celor din 1936. Dinu Cristea a dominat cu autoritate dar în această însă a reușit să alerge sub fatidicul 9 m. Poate ne rezervă aceasta pentru viitorul sezon.

Manea-Radu Ioniță și Kiss sunt cei cari s'au impus în acest sezon.

9.26,7 Manea St. R.
9.08,8 D. Cristea St. R.
9.43 R. Ioniță Astra Br.
9.43.6 Kiss U. D. R.
9.54 Sucs Esta Sun.
10.09 Achmed Grăn. Buc.
10.09.6 Schacht S. S. S. Brașov.
10.11.4 Dudaș St. R.
10.28.1 T. Marin Grăn. Oradea
10.32 Oraog C. A. Recaș.

1936

9 m. 50 s. 2 Achmed S. (Gr.).
9. m. 52 s. Comănescu (V. D.)
9 m. 58 2 Teodoru (Pebe).
10 m. Topală (St. R.).
10 m. 12 s. 7 Groșan (C. A. C.).
10 m. 18 s. Tartareanu (St. B.).
10 m. 19 s. Constantinescu (Pebe).
10 m. 20 s. 2 Răducanu (Vult.).
10 m. 53 s. Melesciuc (Gr.).

Ancheta noastră

25 ani de sport românesc

VII

Intrarea mea în sala de gimnastică a societății «Tirul» a corespuns introducerii mele într'un cerc asupra căruia trebue să insist, întrucât după numita mea părere, acolo unde astăzi activează trupa teatrului «Regina Maria» s'au oțelit caractere, s'au format oameni și, mai ales, s'au pus bazele sportului românesc din zilele noastre.

Asistând eri dimineață la demonstrația de gimnastică a echipei olimpice germane, prin fața ochilor mi-a trecut un film întreg care mi-a reamintit epoca de glorie a gimnasticilor români.

Ioan Moceanu, întâi, și apoi Nicolae Velescu, luptând din răsputeri cu neajunsurile și mentalitatea de pe vremuri, au reușit să formeze o pleiadă de vajnici gimnastici cari ori de câte ori au trecut granița, au făcut față țării.

Prezența d-lui Mihail Savu la demonstrația gimnastică de eri m-a făcut să scormonesc trecutul și legându-l de prezent, nu am putut să-mi oprese o dureroasă strângere de inimă.

Vă surprinde poate că, tocmai persoana d-lui Mihail Savu este aceia care îmi evocă trecutul.

Surprinde pentru motivul că, foarte puțini dintre cei cari activează astăzi în ramurile sportive sunt la curent cu ceiace a realizat d. Mihail Savu.

L-am cunoscut pe neașteptate, dupăcum pe neașteptate am intrat prima oară în sala «Tirul».

L-am văzut întâi în costum de scrimă și nu prea pricepeam exact ce rost are acea îmbrăcăminte care aducea puțin cu armura cavalerilor medievali.

L-am văzut, după aceia, în repetate rânduri dar, aproape totdeauna altfel echipat. Iar când am asistat la prima manifestare sportivă a d-sale, au rămas deadreptul extaziat.

Lucra la bare fixe, cu dexteritatea celui mai autentic artist. Elegant, corect, suplu, d. Savu executa cele mai grele mișcări și se întrecea în măestrie cu: George Popescu, Iordache, Alecu Popescu, Bachus — numele adevărat al acestuia nu-l cunosc — și alți mulți al căror nume îmi scapă dar cari ulterior au făcut strălucită carieră profesionistă, uimind cu dexteritatea lor, populația celor două continente.

Mai târziu am văzut pe d. Savu la un asalt de scrimă care va rămâne întipărit, pentru totdeauna în mintea mea. Lucra — dacă nu mă înșel, — cu maestrul Nicolau, un alt virtuos al floretei. D. Savu jongla însă cu adversarul, tușându-l cu o dexteritate pe care nu-mi amintesc să o mai fi întâlnit în vreo altă împrejurare.

Mi s'a făcut cunoscut atunci că acela pe care îl admiram avusese în specialitatea armelor, multe succese internaționale. Printre explicațiile ce mi se dădeau, îmi reamintesc că s'a amestecat, de mai multe ori, numele faimoșilor escrimouri italieni Aldo și Nedo Nadi.

Eram extaziat, dar d. Savu nu ajunsese la capătul manifestărilor sportive cu care să mă entuziasmeze. Ridica greutăți cu o dexteritate neobișnuită și era un maestru în luptă greco-romană. Mi s'a spus cândva chiar, că învinsese pe Mitică Dona, care pe atunci era considerat drept campion al României.

Dar, sacul cu surprize al d-lui Savu nu s'a oprit nici aici. L-am văzut executând dansuri naționale cari puneau în uimire pe cei mai reputați profesioniști, iar vara, la bazinul societății, tot d. Savu a fost cel care m-a impresionat cu înotul său clasic și cu superbe sărituri la trambulină.

Mi-l reamintesc executând «Auerbach» salt, săritură care, ani dearân[illegible] după aceia, a lipsit complet [illegible]gramul specialiștilor noștri.

Da[illegible] Savu nu a fost numai un excep[illegible]al executant ci și un drumă[illegible]cum rar se întâlnește la noi, în[illegible]eniile sportive. Era un isvor ne[illegible] de învățăminte și cei cari se [illegible] au și îl ascultau, era imposibil [illegible]u isbutească.

Mai târzi[illegible]tualul președinte al Federației [illegible]ce, sport căruia i-a rămas credin[illegible]și pe care îl practică, cu aceia[illegible]eganță și suflet nifestând și în[illegible]nit aviator, mațica în trecută dexter[illegible] domeniu o ne-

Ușurința pe ca[illegible]arată, ori de câte ori era vorba [illegible] producă într'un domeniu spo[illegible] d. Mihail Savu, pri[illegible] făcut din tuturor celor cari t[illegible]iubit al le sportive astfel că [illegible]în cercuri mire pe nimeni, faptul[illegible]bue să d-sa se bucură de stima[illegible]astăzi, colegi. [illegible]or săi

Am constatat acest luc[illegible] departe, eri. După demonst[illegible]mai gim nastică dela Vox, întâmplarea m'a pus față în față, cu Petre Sonda care s'a format deasemenea la «Tir» și care a făcut, ani dearândul fală sportului românesc.

Ocupându-ne de spectacolul la care asistasem am constatat că suntem cu totul de aceiași părere și din vorbă în vorbă ne-am reamintit de trecut. Am înșirat numele tuturor marilor gimnastici români.

I-am trecut pe toți prin sită și am ajuns la concluzia că ei au fost, în specialitatea barelor fixe, superiori tuturor gimnasticilor.

Din vorbă în vorbă, am ajuns să discutăm chestiunea celui mai complet dintre sportivii trecutului și amândoi, într'un singur gând neam pronunțat d. Mihail Savu.

JENNY DUMITRESCU